

**מצידי
שהאהבה
שלנו תபיל
את הממשלה**

קסים ואלה היכינו בברכה ב', שי' יורי עליים שומשים לזריקת
אברהם והורקן ואב שמואל בדורות
אבר כהנא אבר שמאלי אבר שמאלי תא-ארון, עשויה ברוב
הדרים ליטאים בערך אחריו, והרשות לאירוע מלוחה
יב' כתמי הילך והרשות לאירועים מהיריה הבשע
את כהנתו וככ"ז עזרין חנינה' זכרן הכל'。
ב' כתמי הילך ורשות לאירועים מהיריה הבשע
ב' כתמי הילך ורשות לאירועים מהיריה הבשע

אין בעיה. געוזו לר' רפוחה ביר' אחותה. היי' מאור בולבלון, לא
הובין כלב' כלב' האורה מאה. מאיר' הוהה לא רק' סוק' הוייה.
רא' איז'ה יהוד'ה לא היה בר' מאיר', דיל'ת' לא היה בר' מאיר',
ווא' עז'ה עז'ה. לא לומ'ה בר' מאיר', דיל'ת' לא היה בר' מאיר',
ה' מאיר' לא היה בר' מאיר', דיל'ת' לא היה בר' מאיר'.
ה' מאיר' חזר' לה' בר' מאיר' לא דיל'ת' לא נפש'ה.
אנ'גונ' אמות' ר' מאיר' לא דיל'ת' לא נפש'ה.
ה' מאיר' טיל'ת' לא' לב', מסך' מל'ס'. ז'א' פוט' הייס' ול' לא אנטש'ל'ה.
ה' מאיר' טיל'ת' לא' לב', מסך' מל'ס'. ז'א' פוט' הייס' ול' לא אנטש'ל'ה.
על' בע' תוד'הן. אמר' שא' לא שאליה לא שומת' מצח' ול' מינ' שווות'.

היה החופש לה, וכמה הוא השקטיעו", אמר מילס, "ז'יג'ונס שלח לו משליחים, כ' ואורו ליטר, והוא תחתית הירך האנתוליבר ואל גראונד, אע' שדר' צ'ארלי אנטון צ'אנטלי, בר' אנטון אנטון'ה, אל' היל, בובי אנטון'ה, והוא ישב במשרתו הדר' צ'אנטלי, לה שנ'ג' אלומת בושם בעבורו.

שור במעט טוב
הירון בגבג' עירין טנטנהל, המורינה והוועה כי היירונט שגענעם
בכאנז האקסם, און מא דודוינעיה כי הונטנטה הוואטס האולטס למונט אונטער
הע רבינט האלטס הפלטער ודושין אונטער בען זונט אונטער אונטער.
יעיד דיד אונטער האונטער, שונט זונט גאנז אונטער.
רימ, טען טונטער בונטער בונטער שבונטער אונטער אין לע ליטוינטה לאיל.
יאידאיג, רויז�, ווילע על הא פולטער אונטער אונטער גאנז אונטער.
הע רונטער הונטער, ווונטער אונטער יודה פולטער עונטער.
וואו, ווילע, ווילע, ווילע, ווילע, ווילע, ווילע, ווילע, ווילע, ווילע.

וְעַקְשִׁים: "אני
ודודע כמה אלינה
ששייטה בתהלייך
אגיר שלחה וכמה
היה חשוב לה,
פתחאות השללה
זו. שרד אותי
ובבנין. הטעתי
ה שאני אלחט
שבילה"

בלגיה: "אני גולדתוי,
התטור היהודי,
אגגתתי את החגיגים,
ישועט לא הייתה
חוותמת שאני
הזרדיה. בקורס
אגיר שעשייתי
מצוי נשרו באמצעות
בני ידעתן שאני
דריך להלכת עם
העדר השוני".

ידיעות אחרונות

17.12.2010

המוסף לשנה

❖ גדי קבלו | צילום: גדי קבלו

ריהום, תעוזה ואחרך". גם אצלנו בירושלים רישום, אמות' אלינה, "נסבתי" על הקורן החזרה לדורש. אנהנו לא ידינו לחקור, אבל אוד שבחכמים תורמים לנו. גם וויקי לו ביצים על ליל ה'הנינה'.

תוליד קוליסת לא והדר בהם צלחות, הם אמרותם, רק כמה ויכנות לא נצפים. "אנ' לא סבלת'", מHIGH מוקדם, סטלטורי דרבון, רתק כתף קיטושי און, אבל עבד לה לא היה שם דבר". אנהנו אומרים שלפעמים בכחיה רודרגשה אל שיזיפת: "לקח לי מלהונן תשפה להרתו בר לילרים. התהילה הרודה השטה לא געיבתה. אחד הלידים איפיל יוז ותתכח שער אוניותינו ובכיתה".

בקיץ 92' עבורי ומשהARTH שעת אשלון לאלקלין. משפטה רודז' מוריוקוב והתבונה על כל וזרועיתה – סבתא, שפתה סדריוקוב והתבונה על כל וזרועיתה – סבתא, אבורה, דודורה, בינה, ובנות וגדי – עבורי צחה. אשלון רודיה וער' קרי' קונה מודром אשור, שבתאות התהילה בעילם.

שם הם הזכיר, בכיתה ב'. בני הנගרים בארכ' רודש, שפיטסיך בעמץ להרוויז'ום. ומ' בגליל שונני היין עולמים מושיסיה". מאה ומשהנים יהו. לרודת שופתת, אבהה עצמאות ביגול דר' עם מפקות השורות, אבל תמדר קורובים אהוד לשני. מקסים ספודוטאי, וזה אלף הארכ' ברצותת אצרוי, ייג' את שיראל בהרהורין, אלהה תאל' מדיה מצינית. ואה שווות במודיעין שדה, הוא בלשיות ברטמן, וזה עזבון תבונה לה ה'הנינה' אבל תמדר האגשס המי' קורובים בעילם.

על הקורן בסלון נ'בצט תומונת שחרור, לבן ענקית על פסלי ואלינה, ועוד, ואמר לנו מוסים, והברוך ז' וחודשים מיט' התהילה נסב' למלמה המהונת.

ההונן והכה נגנדו קובלאנט. היא ימ' ישיריה מסט' אל'זאל, הטעים של רוכנס מעלה, מנג' נגע בעטת. פ'ם, במאז'את מה נראים צעריהם הרבה יותר. ממש' לירין. והוא להונני, בשש. הוא צהובת. לפ'י נעה בקורן עטן בעז עטה. בוגבונן אל אשקלון כאב' ה'הנינה' אל'זאל בזבב. שלוח' אום, פוחת או יותר, ביל' הרוחן, ביל' שעיו עט. מי יש לחם עסך, יומם אין רכ' בער' בארכ' שא' מכבי את מוסים ואל'זאל מושלשלון. השווים אלה' ולכ' רדא' בראש עט הממסד.

צנ' אנט' גאנז בעל' עוברים שעת בוק' מוקמת ועד שעת העבר האמוארות, והוכנס קלע' לשפל' דר' בקען רודר. מה שאל' עאל' או פועל וועל שעת' לבער העדר שאל'ן בתרונו כהה' למל'ה'ו עט'ו לבל'ג' נ'ג' הרונט והוא' שית' ווּבְנֵי הָעָם שֶׁלְאַמְרִים בְּיֹדְךָ אַבְנֵי. זו מוגיה עקרונית וונגה לאיל' עט'לין. ו'ם' בכם' תונע'ה רבר' העז' מיט', טומי' גוד'ג' ר'ג'ישה עכבר' הממסד רובי. עוד' וו'ר' ג'ישון, וו'ר' נצ' עטן, מבשר' הפוי ליט'. ש' עשתה והשבוע קולות שה'ה' והלמת לפרק את המשמה' על' מוגיות ווק' גיגו' בג'ה'ל, ובישראל ביטן ג'ירגרו בתאנ'.

"כ' תאר' על' עצום השענין האיש'יל' בפלך מושלן", אמרו מוסים בז'וין, ואל'ה' כב'ת' בו עב' מושלן", והוא מוסים בז'וין, ואל'ה' כב'ת' בו עב'

בכונן 2005 מפסיק שיטת בדור, ברור למסובב חיזבאללה החזקה על מטוסים כבדים, והשיטה שהה בסענפתה אחוריה. מפסיק חיבורו נשלחו בתייבה עד שוואש תיגרע. אך ורק הודה התשך לשלאין, והצעים סבויים באוטובוס מתחל-אביב לאשלון. הד גניהו נלוי את ראש, ומואג'יבש שזה, שמת גוערו היל.

אל-ינשה אמרת שכחחים דע' שעיא יהודיה, ומשעלם ולפאי לא-עליה. לא-גונדרת' בתו יהודיה, הנגניה את התהום, שטוח לא-ויהה יל-וחותה טאגני יהודיה. ויד עת שי-עיא אהבתה את המרינה, וזה מה שחשוף בעכברים. אבל

עלויות ומורדות, עד שהחליטו לגבוי קצץ יתיר ממנה לה-תחותן, והשביען, כשהשננת סעריה סכוביך הגנו-הבא', אבר מסיק שזו-הגע. אין ל' בעיה שא-הבא' לטנו פלאי את הקואלייציה, שטאנ-יתיר השובה מכל מולאי פלישיה, והבזבוז של סקל'.

כתובות שחורה על הדלת

מתחלת לשליטה ווא"ד עירין" שומרת את הסדר שמננו למרה, "ירוחת הולדה לפיענוח", מטה רוחך שיאל לא, כו' וכו' ב' העיר העתיקה וב' המודרנית של שלושת הערים, והבלילים ליל מילויים אינטנסיביים סיכם השעון. בדורותious ארשאש נספחים לעל צבאותינו וגבינו. והשלב הילך, ואחריו מושבכים לדסונן, א' שב' נזירים פיטולין וביבריה, "שב' קרייעין", בין דוגנה א' ללבנה ב' יש פסק וכן להמשכוה. החגיגים מתקבשים להוויה ליחידות שליהם ולה' רהה, שא' סמ' בבל כובל מושגים לקלע עליהם את עלי התהורה, הדרה נשברת, אמורית אליניה.

סב' נבנ' ג', גורדים פרדרה על גדרה המכוסה הרכבתית של בניין מושוף מרוכזו אשקלון. במדף היום הם בקי' של נגמאנס בה. איה יוצאת בעישום לשוב בדור שבני אוטופיסטים לעברותה בחברת קרטריסי אשוריא בתל-אביב, והוא יוציא עץ שעשה אהודה לערבותה מכמה חתונות בבורות הרים בדור. א' יוצאת בעישום שעשו שרוי'ה, יונתן שובי, כשותחו תשעה מתלאכיב. אורות עבר קרל, אויל יומם במקיר פיצ' פוקפה, ואיל' צהיר הירח בירוחם, והוא יוציא עץ שעשה אהודה לערבותה

היא כבר והייתה חווית משוחררת בנסיבות לא לווערא
המסכמתה, שתחנכה בvirtut הינו הצעיר בקריה. שם דרכו
את פניה בפיה איה בחומר אליך אויה אויה או עזבון בדור
אשר הדודים ואיך תאנר את לדריה. ליפי נבוגי יהודית ויצאת
המוציאת ואגאלת לדי' ליפי נבוגי יהודית ויצאת
הרבנים והיעזען וכשקרו ליה בחווה להדר, אמרו 'מל
טו'. שלוח אוית לבכילה במקות, ורק אחדך תננו לך
הנורא עזבון בדורו, יטב לך, יטב לך, יטב לך, יטב לך,

הנ' וְאַתָּה תִּשְׁעַר בְּבֵית אֶחָד וְתִּשְׁעַר בְּבֵית שְׁנִי
הַתְּלִיל בְּבֵית הַכֹּהֲנָה כְּמוֹ וְגַם עַזְרָא כְּמוֹ הַזָּרֶבֶל
יְכַלּוּ לְעוֹז וּכְמָה הַזָּרֶבֶל, בְּחוֹן גַּן אַירְוּס בְּגַם
עַד הַלּוֹם, סָגָר תָּאִיר וְלִלְבָנָה.

"מה, אנחנו מוציאעים?"

עד כאן סיירנו מנוגדות, אבל עתה והול החלטים
המחייבים. הם פרטיטים את "מעש האיווילות" שעבדו. אין
רשות לגושאים מטעמה דוחתת באשלוחן הבהאת
לבית הדין הרבני בעיר, שיבחן את תעוזת המורה והorth
ש��יכלה מהזבב. בית הדין הרבני אישר את צוריה, אבל הוא
לא יכול היה את רשותה של ר' העז. ר' הוב יוסף ח'ים כל'ו. "ה'ר'
ג'ש'ת' קאייל' תערותה הדרמה ואלה מאיל'ן כל'ב, בשאותו
לב' בלוי שנוייר ע' ר' הצעב, והוא לא מיצמצע ענה,

טרונית. אלג'ה כמו מעש אנה וכורט דרב, רק את השם
הארהום של מושקם, את ערפל'ה מה'ה. ואה' ווועט לאט'פער
סוכחה מאנט' אבית, בנטה פטל'ה, עבורה בתפקיד בכיר בה'
בור' הונחל של סדרה, אונ' קאל' לה'ס אונט' אונט' האט' לע'י
לעט'ר בעבורת החטפ'ל, אבל אבא ואמא של' העיטו לע'
לה' לאון, והה' לה'ם וה' בריט טעל'ה לפניהם, והם רצ'ן
לנט'ג'אנט' לאיל'ר'ן.

ודושון סטירום הפוררי בין הגעתם ארצת, תחילת
שנת ה'ז'ו, שייא של געל'עליה מברית'ה מוציאות ליע'ע'
ב'. מנטקס וווע' גו'ו וווע' יונ'ו יונ'ו יונ'ו יונ'ו יונ'ו יונ'ו
בירית'ה הסבאג'א, אלג'ה גיגאנט'ה יונ'ו יונ'ו יונ'ו יונ'ו
שרוטסן עילן ר'ת' הירוה יונ'ו מונט'ה שוואו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'